

Nr 24.

Av herr **Johanson, Karl August, m. fl.**, om *höjning av landsfiskalernas förvaltningsbidrag.*

Frågan om lönereglering för landsfiskalerna har varit aktuell i åtskilliga år, och den ena utredningen efter den andra har igångsatts med uppgift att lösa denna fråga. Intet av de förslag, vari dessa utredningar utmynnat, har emellertid föranlett någon Kungl. Maj:ts proposition i ämnet. För närvarande läser den år 1937 tillsatta landsfiskals- och stadsfiskalsutredningen syssla med ifrågavarande spörsmål.

Med hänsyn till att den omläggning av uppborås- och indrivningsväsendet, varom 1936 års uppborås-kommitté nyligen framlagt förslag, väntas komma till stånd först den 1 juli 1941, torde man, då förslaget inrymmer slopandet av landsfiskalernas andel i indrivningsavgifterna och sålunda intimt sammanhänger med frågan om dessa befattningshavares lönesättning, knappast kunna räkna med att en blivande lönereglering för landsfiskalerna kan träda i tillämpning före nämnda datum.

Det ytterligare dröjsmål med lösandet av landsfiskalernas lönefråga, som detta innebär, måste emellertid enligt vår åsikt förplikta det allmänna att vidtaga åtgärder för åstadkommande av en provisorisk förbättring i landsfiskalernas lönevillkor. Dessa tjänstemäns arbetsförhållanden äro nämligen nu sådana att nödiga åtgärder måste tillgripas utan uppskov. Tidningspressen har redan börjat ägna uppmärksamhet åt saken, och flerstädes har man på ledande plats kunnat observera artiklar, vari de bestående förhållandena gjorts till föremål för en kritisk granskning. Det har härvid framhållits hurusom även en ytlig kännedom om förhållandena övertygar om att landsfiskalerna ha det ställt på ett sådant sätt, att arbetsglädjen och de goda arbetsresultaten äventyras. Att behovet av ökade löneförmåner är allmänt vitsordat torde bäst framgå därav, att redan år 1935 dåvarande justitieministern i en debatt angående landsfogdereformen förklarade, att han med glädje skulle se att propositionen om nämnda reform avsloges blott detta kunde leda till att landsfiskalernas lönereglering därigenom kunde främjas.

Då det nu gäller att bedöma i vilken form en tillfällig löneförstärkning bör utgå, synes oss lämpligheten tala för att densamma lämnas såsom förstärkning av förvaltningsbidraget. Enligt 1917 års lönereglering utgick förvaltningsbidraget med 300 kronor, men höjdes år 1921 till 500 kronor, med vilket belopp det fortfarande utgår. Att detta bidrag icke ens tillnärmelsevis förslår till täckande av sådana kostnader som kontorshyra, uppvärmning, belysning och städning av kontor, anskaffande och underhåll av skriv- och räknemaskiner, skrivmateriell, inbindningskostnader, skrivhjälp, oersatta resor m. m. torde icke närmare behöva utredas. Härtill kommer att sportelin-

komsten genom nya lagars tillkomst eller i annan ordning alltmera berövats landsfiskalerna utan att kompensation därför i någon form lämnats.

Uti motioner i bägge kamrarna (nr 71 i första kammaren och nr 110 i andra kammaren) till 1931 års riksdag hemställde 24 ledamöter av riksdagen att landsfiskalernas förvaltningsbidrag måtte höjas till 1,100 kronor. Motionerna avslogos emellertid. Genom motion nr 234 i första kammaren vid 1936 års riksdag påyrkade två ledamöter en höjning av förvaltningsbidraget med 900 kronor till 1,400 kronor. Även denna motion lämnades utan bifall.

Föreningen Sveriges landsfiskaler har under de senaste åren gjort upprepade framställningar till Kungl. Maj:t om avlåtande av proposition till riksdagen för utverkande av förhöjt förvaltningsbidrag, varvid föreslagits ett tillägg av 900 kronor per landsfiskal och år. Till stöd för sitt nämnda yrkande har föreningen åberopat skäl, som måste anses bärande. Framställningarna hava emellertid icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Särskilt med hänsyn till att nya och vidgade arbetsuppgifter i betydande omfattning tillagts landsfiskalerna och förorsakat dessa utgifter samtidigt som sportelinkomsterna beskurits genom ändrad lagstiftning eller annat ingripande från statsmakternas sida, kunna vi icke finna annat än att det av föreningen begärda tilläggsbeloppet måste anses skäligt.

Vi tillåta oss därför att under åberopande härav och av innehållet i de ovannämnda till 1931 och 1935 års riksdagar avgivna motionerna samt vad föreningen Sveriges landsfiskaler till stöd för sina åberopade framställningar anfört hemställa,

att riksdagen ville besluta att det till landsfiskalerna utgående förvaltningsbidraget skall för budgetåret 1939/1940 höjas med 900 kronor till 1,400 kronor samt att riksdagen beviljar erforderligt anslag för ändamålet.

Stockholm i januari 1939.

Karl Aug. Johanson.

A. O. Frändén.

C. Fr. Carlström.
